

Predstavnik je poezije svetskog bala, ovo je lirska pesma sa elementima deskripcije i naracije (opis prirode i nerazvijena radnja).

Na početku pesme javlja se sam pesnik (lirski subjekt – prvo lice) i on govori kako dugo i istrajno razmišlja o ovoj poznatoj legendi. U centru pažnje jeste stara priča i internacionalni motiv o devijci zanosne lepote i glasa što tragično deluje na onoga ko pesmu sasluša. Devojka se u pesmi poredi sa zlatom što asocira na neprolaznu i neprocenljivu vrednost. Opisujući je tako pesnik veliča i idealizuje njenu lepotu. Ovako opisana devojka simbolizuje lepotu uopšte i večnu čovekovu potrebu za njom. Lepota je čak vredna i svesog žrtvovanja i rizika.

Pesnik pri završetku dodaje da mu je već poznat i ishod tragične sudbine ladjara koji se prepustio silnom i čudesnom glasu. Tako postaje jasno zašto je uvek prisutna u umetnosti.

Motiv odiseje.